

Ja, se på de stolte
og bøy dem i kne,
trakk de gudløse ned på stedet!
Gjem dem i jorden,
alle sammen,
og steng dem inne
der i det skjulte!
Da skal jeg også prise deg
for seieren du vant
med din høyre hånd.

De sterkeste dyr
som Gud har skapt

Se flodhesten!

Jeg har skapt både
den og deg.

Den eter gress som en okse.

Se for en kraft den har
i sine hofter

og for en styrke i bukmusklene!

Den strekker ut halen,

stiv som en seder,

og lårenes sener er flettet fast.

Knokler har den som kobberør

og benbygning

som stenger av jern.

Den er det fremste

Gud har skapt,

skaperen gav den

så skarpt et sverd.

Fjellene bringer den sine gaver,

alle slags villdyr som leker der.

Den hviler under lotusplanter,

i ly av siv og sump.

Lotusen gir tak og skygge,

og piletrærne ved elven

står som et vern omkring den.

Den flykter ikke

om strømmen går strid;

om Jordan velter imot dens gap,

er den trygg.

Hvem tør gripe den i øynene

og dra en snor

gjennom snuten på den?

Kan du dra krokodillen opp

med en krok

og holde dens tunge nede

med snøret?

Kan du sette et sivrep

i nesene på den
og stikke en krok

gjennom kjevene?

22 Vil den da be deg ydmykt
om nåde

eller tale blidt til deg?

23 Tror du den gjør en avtale

med deg

så du kan ta den til trell

for alltid?

24 Kan du leke med den

som med en fugl

og fange den

til småjentene dine?

25 Kan et lag av fiskere selge den

og stykke den ut

blant kjøpmennene?

26 Kan du spekke dens hud

med spyd,

dens hode med harpuner?

27 Prøv bare å legge hånd på den!

Det ble en kamp

du kom til å huske;

den ville du ikke ha om igjen.

28 Da ble du skuffet i ditt håp,

du lå der bare ved synet av den!

41

Ingen er vel så dumdriktig
at han våger å terge
krokodillen.

Hvem kunne stå seg mot den?

2 – Hvem har gitt meg noe først

så jeg skulle gi ham igjen?

Alt under himmelen

tilhører meg. –

3 Jeg vil ikke tie

om krokodillens lemmer,

hvor sterke de er

og hvor fint de er bygd.

4 Hvem kan få hull

på dens ytre ham

eller trenge igjennom

dens dobbelte panser?

5 Hvem tør åpne gapet på den?

Det står slik skrekk

av dens tenner!

6 På ryggen har den rekker

av skjold,

lukket tett som med segl.

7 Det ene slutter seg til det andre,

ikke et pust kommer inn
mellom dem.

8 Skjoldene henger fast isammen,
de griper inn i hverandre
og kan ikke skilles.

9 Når den nyser, blinker et lys,
dens øyne stråler

som morgenrøden.

10 Flammende ild farer ut

av dens gap,

det spruter gnister ut av det.

11 Fra dens nesebor stiger røk

som fra en opphetet,

kokende gryte.

12 Pusten fra den

setter kull i brann,

en flamme står ut av dens gap.

13 Styrke har den i sin nakke,

og redsel hopper foran den.

14 Valkene under dens hals

er faste,

de sitter som støpt

og rører seg ikke.

15 Dens hjerte er fast som stein,

som den nederste stein

i kvernen.

16 Når den reiser seg,

grøsser helter,

de går fra sans og samling

av redsel.

17 Om sverdet treffer,

biter det ikke på den,

og heller ikke kastevåpen,

spyd eller pil.

18 Jernet akter den bare

som halmstrå

og bronzen som mørkent tre.

19 En pil kan ikke jage den

på flukt,

stein fra slyngen

blir som halmstrå for den.

20 En klubbe regner den også

for halm,

den bare ler

av susende kastespyd.

21 Under buken

har den kvasse tagger,

som en treskeslede

setter den spor i gjørmnen.

22 Den setter dypet i kok

som en gryte,

lar havet skumme

som en kjele med salve.

23 Bak den går det en lysende sti,

det ser ut som om dypet

har sølvhår.

24 Dens make fins ikke her

på jorden,

skapt som den er uten frykt.

25 Den våger å se på alt

som er høyt,

en konge over alle stolte dyr.

Job gjør bot

42

Da tok Job til orde og svarte

Herren:

2 Jeg vet at du makter alt;

ingen ting er umulig for deg

av det du har satt deg fore.

3 Hvem vil da fordunkle din plan

med uforstandige ord?

Jeg har talt om ting

jeg ikke forstår,

om det som er så underfullt

at jeg ikke kan skjønne det.

4 Men hør på meg, så vil jeg tale.

Jeg vil spørre deg,

og du skal gi meg svar.

5 Før hadde jeg bare hørt om deg,

men nå har jeg sett deg

med egne øyne.

6 Derfor tar jeg hvert ord tilbake

og viser min anger

i støv og aske.

Herren velsigner Job mer enn før

7 Da Herren hadde talt dette til Job,

sa han til Elifas fra Teman: «Jeg er

brennende harm på deg og de to

vennene dine; for dere har ikke talt

rett om meg, slik som min tjener Job.

8 Ta nå sju okser og sju værer, gå til

40,7 Sal 75,8; Dan 4,37 40,8 4 Mos 16,31f 40,9

Jes 59,16; 63,5 41,2 5 Mos 10,14; Sal 24,1; Rom

11,35; 1 Kor 10,26 42,2 1 Mos 18,14; Luk 1,37

42,3 38,2f 42,8 1 Mos 20,7